

Dette Forhold har ganske særlig Betydning i den nuværende Tid, hvor den danske Befolkning stilles overfor stadigt stigende Vanskeligheder ved Tilførselen af netop disse sidste Former for Næringsstoffer. Man gør da vel i ikke at lade sig forlede af en selvstigende Nervøsitet i Befolkningen til at tro, at den fysiologisk nødvendige Mængde Fedt falder sammen med Befolkningens vanemæssige Forbrug. Forstaaelsen heraf er saa meget mere nødvendig, naar det drejer sig om Fedt, fordi netop en af de vigtigste og — hvad der her er meget betydningsfuldt — en af de billigste Kilder til Fedt er *Svineproduktionen*. Denne Produktion er, som bekendt ernæringsmæssigt set, en af de mest urentable Produktioner, der gives, idet Svinene i Hovedsagen æder Produkter, der er vel egnede til Menneskeføde (Korn, Kartofler, Kærnemælk) og kun giver c. 15 pCt. af den indfodrede Mængde Næring igen som Menneskeføde i Form af Kød og Fedt.

Man maa da altid erindre, at en eventuel Fremskyndelse af Fedtproduktionen i Form af billigt Fedt (Svinefedt, Flæsk) altid betyder en Formindskelse — og en betydelig Formindskelse — af et Lands Beholdninger af Menneskeføde. Naar man da, som det danske Samfund, i Øjeblikket staar i den Situation ikke at have tilstrækkelige Fødemidler til fuld Forsyning af saavel Mennesker som Husdyr i Landet, maa man faktisk vælge imellem at undvære en betydelig Del af det tilvante Fedt eller at undvære en meget større Mængde Korn og andre billige Fødemidler til Menneskebrug.

I Betragtning af, at Næringsværdien for samme Pris i groft Rugbrød forholder sig til Næringsværdien i Flæsk og Kød som 125 : 48 : 15 beregnet med de nuværende billige Priser paa Kød, er det formentlig indlysende, at det under en Ernæringskrise er meget farligt at lægge væsentlig Vægt paa Opretholdelsen af Fedtproduktionen i Form af *Svinefedt og Flæsk*.

I Modsætning hertil vil Fedtproduktionen i Form af Mælk, Smør og Ost ikke rumme nogen Fare for Menneskenes Ernæring, forsaavidt den kan foregaa og under vanskelige Ernæringsforhold bør foregaa væsentlig uden Forbrug af Korn. Da selve Spørgsmaalet om *Malkeproduktionen* desuden ikke alene er et Spørgsmaal om Fedt (Smør), men har en langt større Rækkevidde, idet det angaar Børnenes og derigennem den kommende Slægts Sundhed, er det indlysende, at det under vanskelige Ernæringsforhold for et Folk altid vil være fornuftigt at flytte Interessen fra Svinene over til Malkekvæget og søge at holde dettes Produktion af Mælk oppe, selv om det i væsentlig Grad gaar ud over Flæskeforsyningen.

Da imidlertid Flæsk og Svinefedt paa Grund af sin Prisbillighed er den eneste virkelig tilgængelige Fedtkilde for den mindre velhavende Del af Befolkningen, samler selv Problemet om Fedttilførselen til en Befolkning sig egentlig væsentlig om to Hovedspørgsmaal:

- 1) Forsyningen af den mindre bemidlede Befolkning med Fedt i forsvarlig Mængde
- 2) Forsyningen af Landet og især Byerne med Sødsmælk, hvorunder der især maa tages Hensyn til Børnene.

I Forhold til disse to Problemer svinder i Virkeligheden alle andre Ernæringsproblemer vedrørende Fedtet ind til Biting, idet der selv under ret vanskelige Forhold altid vil kunne paaregnes tilstrækkeligt Smør til den mindre Del af Befolkningen, der har Raad til at købe dette Produkt, og derigennem dække sit Fedtforbrug og sit Behov af Smøremidler.

Næsten paa Højde med disse to Problemer staar et tredje *ikke fysiologisk Fedtspørgsmaal*, nemlig det, der angaar *Industriens Forsyning med de nødvendige Smøremidler til Maskiner*. Man tjener utvivlsomt aldrig Samfundets Bedste ved, idet man giver efter for en Befolknings Fordringer om Tilfredsstillelse af vanemæssigt Forbrug af Fedtstof, at tage nødvendige Smøremidler fra Fabrikkerne Maskiner og anvende dem til en Forøgelse af Folkets Fedtnæring ud over det Kvantum, som Ernæringsstatistikken for længe siden har fastslaaet som foreneligt med en fortsat god Sundhedstilstand selv hos arbejdende Mennesker. Til Industrien henhører ogsaa under bestemte Omstændigheder Spørgsmaalet om Anvendelse af Fedt til Belysning.

Endelig bør man specielt her i Landet ikke lukke Øjnene for, at andre Nationer, der er i Besiddelse af visse Raavarer, som Landet *skal* bruge, vil kunne gøre Tilførslen af disse Raavarer afhængig af Eksport af Fedt, selv om det derved gaar ud over